

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 88.079 van 20 juni 2000
in de zaak A. 50.699/VII-11.854.**

In zake : Johan VAESEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY en Partners,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat F. DE BISSCHOP,
kantoor houdende te BUGGENHOUT,
Provincialebaan 20.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Johan VAESEN
op 16 maart 1993 heeft ingediend om de vernietiging te
vorderen van het besluit van de Minister Vice-President
van de Vlaamse regering en Vlaamse minister van leef-
milieu en huisvesting van 11 december 1992, waarbij het
door hem ingediende beroep tegen het besluit van de
bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg
van 17 juni 1992, houdende weigering van de vergunning
voor de uitbreiding van een bestaande en vergunde mest-
varkenshouderij met onder meer een zeugenstal voor 550
dieren, gelegen te Neerpelt, Heuvelerweg 7, ongegrond
wordt verklaard en het weigeringsbesluit van de
bestendige deputatie wordt bevestigd;

Gelet op het arrest nr. 43.550 van 30 juni
1993 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van
het bestreden besluit wordt bevolen;

Gelet op het arrest nr. 54.765 van 31 juli 1995 waarbij de debatten worden heropend, aan verzoeker een nieuwe termijn wordt gegeven voor het indienen van een memorie en stavingsstukken en het door de Auditeur-generaal aan te wijzen lid van het Auditoraat wordt belast met het aanvullend onderzoek;

Gezien de memorie van verzoeker;

Gezien het aanvullend verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 4 maart 1998 die de neerlegging ter griffie van het aanvullend verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het aanvullend verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 18 april 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 mei 2000;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat I. VANHORENBEKE die, loco Advocaten J. GHYSELS en P. FLAMEY verschijnt voor verzoeker;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat bij arrest nr. 54.765 van 31 juli 1995 een aanvullend onderzoek van de zaak werd bevolen omdat de raadsman van verzoeker de rechtsgeldigheid van de betekening van de memorie van antwoord ten gevolge van het overbrengen van zijn kabinet naar een ander adres betwist; dat uit het gevoerd bijkomend onderzoek blijkt wat volgt :

In zijn inleidend verzoekschrift heeft verzoeker keuze van woonplaats gedaan bij Mr. Jan GHYSELS, August Reyerslaan 171, 1040 Brussel.

De memorie van antwoord werd bij ter post aangetekende brief, gedateerd 10 augustus 1993, met ontvangstmelding naar de raadsman op voornoemd adres toegezonden. De brief werd afgestempeld op 11 augustus 1993. Bovendien werd de zogenaamde roze kaart afgetekend.

Alhoewel de raadsman van verzoeker daartoe de gelegenheid heeft gehad, laat hij na het bewijs te leveren dat in de periode 8 juli 1993 (datum ontvangst schorsingsarrest) - 10 augustus 1993 (datum betekening memorie van antwoord) zijn kabinet zou zijn overgebracht naar een ander adres.

In de onderhavige zaak is in het dossier enkel een van de raadsman van verzoeker uitgaande brief, gericht aan de griffie van de Raad van State, terug te vinden waarbij wordt gevraagd "goed nota te willen nemen van mijn nieuw adres : Nijverheidsstraat 42, bus 6, 1040 Brussel".

Die brief is evenwel gedateerd en ter post afgegeven op 17 maart 1994.

Een brief met dergelijke strekking, gedateerd vóór de dag waarop de memorie van antwoord werd betekend is niet in het dossier terug te vinden.

Evenmin levert de raadsman van verzoeker in zijn memorie van 15 september 1995, ingediend na het

tussenarrest nr. 54.765, het bewijs van dergelijke brief;

Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat blijkt dat de stelling van de raadsman van verzoeker als zou de memorie van antwoord niet rechtsgeldig zijn betekend "ten gevolge van het overbrengen van zijn kabinet naar een ander adres" niet kan worden aanvaard; dat mag worden aangenomen dat de memorie van antwoord rechtsgeldig werd betekend op 11 augustus 1993;

Overwegende dat aangezien verzoeker binnen een termijn van zestig dagen, gesteld in artikel 7 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State, geen memorie van weder-antwoord aan de griffie heeft toegestuurd, hij krachtens artikel 21, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet langer doet blijken van het vereiste belang;

Overwegende dat in zijn laatste memorie verzoeker vraagt dat de Raad van State aan het Arbitragehof volgende prejudiciële vraag zou stellen :

"Schendt artikel 21, tweede lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, de artikelen 10 en 11 van de Gecoördineerde Grondwet, op zichzelf genomen en samengelezen met de artikelen 13 en 160 van de Grondwet en artikel 6.1 van het E.V.R.M., doordat twee verschillende categorieën van personen, zijnde (1) de verzoekende partij die geen memorie indient, om reden dat hij geen belang meer heeft bij de zaak, dit wil zeggen, geen interesse meer in de zaak betoont, en (2) de verzoekende partij die geen memorie indient, om reden dat hij geen belang heeft bij de memorie, doordat hij, wegens afwezigheid van een antwoord van tegenpartij, niets meer toe te voegen heeft aan datgene wat reeds werd uiteengezet in het verzoekschrift, op gelijke wijze worden behandeld";

Overwegende dat verzoeker onder geen van beide categorieën van personen valt waarvan sprake is in

de gestelde vraag; dat hij niet onder categorie 1 valt, aangezien hij blijkbaar nog interesse heeft in de zaak; dat hij ook niet onder categorie 2 valt, daar alsdan wordt uitgegaan van de hypothese van afwezigheid van een memorie van antwoord; dat dienvolgens het stellen van evengeciteerde vraag niet kan bijdragen tot de oplossing van het geschil en dan ook niet als een prejudiciële vraag in de zin van artikel 26 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof kan worden beschouwd,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De bij arrest nr. 43.550 van 30 juni 1993 bevolen schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt opgeheven.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twintig juni tweeduizend, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
	A.-M. GOOSSENS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. GOOSSENS.

M.-R. BRACKE.